

Beste leden van de commissie,

U heeft vanavond een flink aantal argumenten gehoord waarom het een slecht idee is om in het pand Heemstedse Dreef 156 een groep van 25 alleenstaande minderjarige asielzoekers te huisvesten. Alle bekende argumenten hebben we langs horen komen: het zijn te veel jongeren, ze gaan voor overlast zorgen, ze verstoren de rust in de wijk, de wijkbewoners zijn niet betrokken geweest bij de besluiten, het is te duur, het bestemmingsplan laat het niet toe, ze blijven nog langer dan hun 18^e jaar als het COA geen alternatieve huisvesting voor ze vindt en dergelijke. Het gemeentebestuur zou dan ook nog op slinkse en achterbakse wijze het pand hebben aangekocht, de exploitatie is niet rond te krijgen, en als klap op de vuurpijl – door de huisvesting van deze jongeren lijden we schade want de waarde van onze woningen gaat omlaag. Ik vermoed dat u als raadsleden de hele litanie van bezwaren – die vrijwel altijd naar voren worden gebracht als omwonenden het ergens niet mee eens zijn – wel kunt dromen. Uiteraard is geen van de bezwaarmakers tegen de opvang van vluchtelingen, het is een maatschappelijke verantwoordelijkheid, prima dat het gebeurt – maar in vredesnaam niet hier – kortom, het hele niet-in-mijn achtertuin register is open getrokken.

Ik zou daar het volgende tegenover willen stellen:

De maatschappij, dat zijn we zelf. Als we werkelijk menen dat we een verantwoordelijkheid dragen, laten we dan nadenken over de optimale condities waaronder deze jongeren die onze hulp nodig hebben, kunnen worden opgevangen. Laten we voor deze jongeren de beste voorwaarden scheppen door ze goed op te vangen, hen de regels van onze samenleving bij te brengen, de ondersteuning te bieden die ze nodig hebben. Er is in deze gemeente een hoop denkkraft en ervaring om jongeren die er in de meeste gevallen niet

zelf voor gekozen hebben uit hun eigen land weg te gaan, de beste mogelijkheden te geven, zoals we dat ook doen voor onze eigen kinderen. Laten we deze jongeren niet zien als potentiële criminelen en rustverstoorders maar voor wat ze zijn, namelijk mensen. Jonge mensen die hulp en steun nodig hebben.

Natuurlijk mogen we als burgers van onze overheid vragen om zorg te dragen dat die condities optimaal zijn, er goede opvang en begeleiding is, de jongeren naar school kunnen en deel kunnen nemen aan het sociale leven, te zorgen voor veiligheid. Dat reken ik dan ook tot uw verantwoordelijkheid als overheid. Maar wij, als medebewoners, kunnen ook prima een bijdrage leveren. Door niet te kijken wat niet kan, maar wat wel kan.

In mijn werkzaam leven heb ik bijna 30 jaar ervaring met internationale uitwisseling, zowel van jongeren onder als boven de 18 jaar. Jongeren uit andere samenlevingen, die zich moesten aanpassen, de normen en waarden moesten leren kennen. Dat lukt prima, als tenminste aan een aantal voorwaarden wordt voldaan: een veilige omgeving, intensieve individuele begeleiding in de beginfase, taallessen en een dagprogramma, een mentor of buddy en zorgen voor betrokkenheid van de naaste omgeving. Als aan deze voorwaarden wordt voldaan zult u zien dat er van alle bezwaren maar weinig overblijft.

Ik wens u veel wijsheid bij het nemen van uw besluit.